

ศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง

อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา

Study the tourism development model of Jom Thong Beach,

Khon Buri District, Nakhon Ratchasima Province.

วิชาญ สำราญรัมย์

Wichan Sumranrum

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ณ ปัจจุบัน (2) เพื่อศึกษาปัญหาด้านการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมาและ (3) เพื่อศึกษาและนำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ เจ้าหน้าที่ของหาดจอมทองจำนวน 3 คน หน่วยงานท้องถิ่นตำบลจรเข้หิน อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 3 คน นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวหาดจอมทองจำนวน 17 คน ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้หาดจอมทองจำนวน 5 คน ผู้ค้าขายในเขตหาดจอมทองจำนวน 8 คน โดยการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposeful Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ คือแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) หรือแบบรายบุคคลสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของหาดจอมทอง ณ ปัจจุบัน เน้นกิจกรรมที่อนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ก่อมลภาวะต่อน้ำในเขื่อนมูลบนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในด้านการท่องเที่ยวของหาดจอมทองได้แก่ ถนนเข้ามาที่หาดจอมทองชำรุดและแคบ เจ้าหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวมีน้อย มีข้อจำกัดกฎระเบียบกิจกรรมและอุปกรณ์การเล่นน้ำ ไม่มีสินค้าของที่ระลึกที่เป็นชื่อของหาดจอมทอง ไม่มีระบบไฟฟ้า ไม่มีระบบประปา ไม่มีที่พักไว้บริการนักท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาหาดจอมทองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมของนักท่องเที่ยว พัฒนาปรับปรุงถนนให้เดินทางได้สะดวก มีระบบไฟฟ้า มีระบบประปา มีเจ้าหน้าที่และที่พักบริการนักท่องเที่ยว ควบคุมคุณภาพและราคาอาหารที่จำหน่าย มีสินค้าของที่ระลึกเป็นชื่อของหาดจอมทอง การปรับปรุงวิถียุทธศาสตร์รอบหาดจอมทอง การร่วมมือกันทุกภาคส่วนในการพัฒนาส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหาดจอมทอง

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวหาดจอมทอง, รูปแบบการท่องเที่ยว, หาดจอมทอง

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวขยายตัวเป็นหนึ่งในภาคที่ใหญ่ที่สุดในระบบเศรษฐกิจ วันนี้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญใน GDP ของแต่ละประเทศและมีการสร้างโอกาสการจ้างงานโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมองว่าภาคการท่องเที่ยวเป็นเส้นทางสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การท่องเที่ยวช่วยในการจัดความยากจน การสร้างงานและเพิ่มขีดความสามารถของผู้คนและการท่องเที่ยวมีศักยภาพที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้หลักของในแต่ละประเทศและรายได้นี้สามารถนำไปลงทุนเพื่อสนับสนุนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Atta, I., 2018) และสอดคล้องกับ UNWTO (2018) ซึ่งเป็นองค์การการท่องเที่ยวโลก เป็นหน่วยงานของสหประชาชาติที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน ในฐานะองค์กรระหว่างประเทศชั้นนำในด้านการท่องเที่ยว UNWTO ส่งเสริมการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจการพัฒนาอย่างครอบคลุมและการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและให้ความเป็นผู้นำ UNWTO กล่าวไว้ว่า ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา การท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและสร้างความหลากหลายให้เป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก การท่องเที่ยวสมัยใหม่นั้นเชื่อมโยงกับการพัฒนาอย่างใกล้ชิดและมีจุดหมายปลายทางใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พลวัตเหล่านี้ทำให้การท่องเที่ยวกลายเป็นตัวขับเคลื่อนหลักสำหรับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลก สร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการจ้างงานในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมากมาย ตั้งแต่การก่อสร้างไปจนถึงการเกษตรหรือการสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งสอดคล้องกับ Guevara, G. (2018, p11) กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนในประเทศ ภาครัฐมีการนำงบประมาณมาใช้ในการควบคุมดูแลการท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาเที่ยว

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความหลากหลายและมีความสวยงามมากมายแต่ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้บางแห่ง ได้ถูกทำลายไปจนหมดสภาพ หรือถูกทำลายเสียหายไปเป็นบางส่วนหรืออยู่ในสภาพล่อแหลมต่อการถูกทำลายก็มีไม่น้อย ดังนั้นการเข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติจึงมีสิ่งที่จะต้องพึงระวังไว้เสมอว่าแหล่งธรรมชาตินั้นสามารถสูญเสียไปได้และบางแห่งนั้นยากต่อการฟื้นฟู การเข้าไปใช้ประโยชน์จะต้องระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งธรรมชาติน้อยที่สุด ทั้งยังต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะดำเนินการในพื้นที่แหล่งธรรมชาติอย่างไร รอบคอบว่า จะมีผลกระทบอย่างไรมากน้อยแค่ไหน มีมาตรการในการลดผลกระทบอย่างไร และมีระบบการจัดการให้กิจกรรมที่จะเกิดในแหล่งธรรมชาตินั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของแหล่งธรรมชาติจนเสื่อมสภาพลงไปกว่าเดิม (สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว, 2550, หน้า 2-3)

หาดจอมทอง เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอีกแห่งของ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีวิวทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงาม เนื่องจากอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ในเขตพื้นที่ ตำบลจรเข้มหาน อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ที่สามารถพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งทางเลือกในการท่องเที่ยว และสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ได้ แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้ ยังมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวน้อย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัด

นครราชสีมา เพื่อให้ทราบข้อมูลความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคด้านการท่องเที่ยวและความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดจอมทอง และเจ้าหน้าที่ ผู้บริหารของหาดจอมทอง ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยนี้ เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ณ ปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาปัญหาด้านการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาและนำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการวิจัย

1. สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของหาดจอมทอง หน่วยงานท้องถิ่นตำบลจรเข้หิน อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวหาดจอมทอง, ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้หาดจอมทองและผู้ค้าขายในเขตหาดจอมทอง
2. สัมภาษณ์แบบรวมกลุ่ม (Group Interview) สำหรับผู้ถูกสัมภาษณ์ที่สามารถรวมกลุ่มให้ข้อมูลพร้อมกันได้ หรือสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) สำหรับผู้ถูกสัมภาษณ์ที่ไม่สะดวกรวมกลุ่ม และเป็นข้อมูลเชิงลึก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ณ ปัจจุบันของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลความคิดเห็นด้านปัญหาด้านการท่องเที่ยวและความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
3. เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารของหาดจอมทอง หรือหน่วยงานราชการ นำผลการวิจัยนี้ เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ชุมชนสร้างสรรค์ ด้านวัฒนธรรมให้มีความร่วมสมัย เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

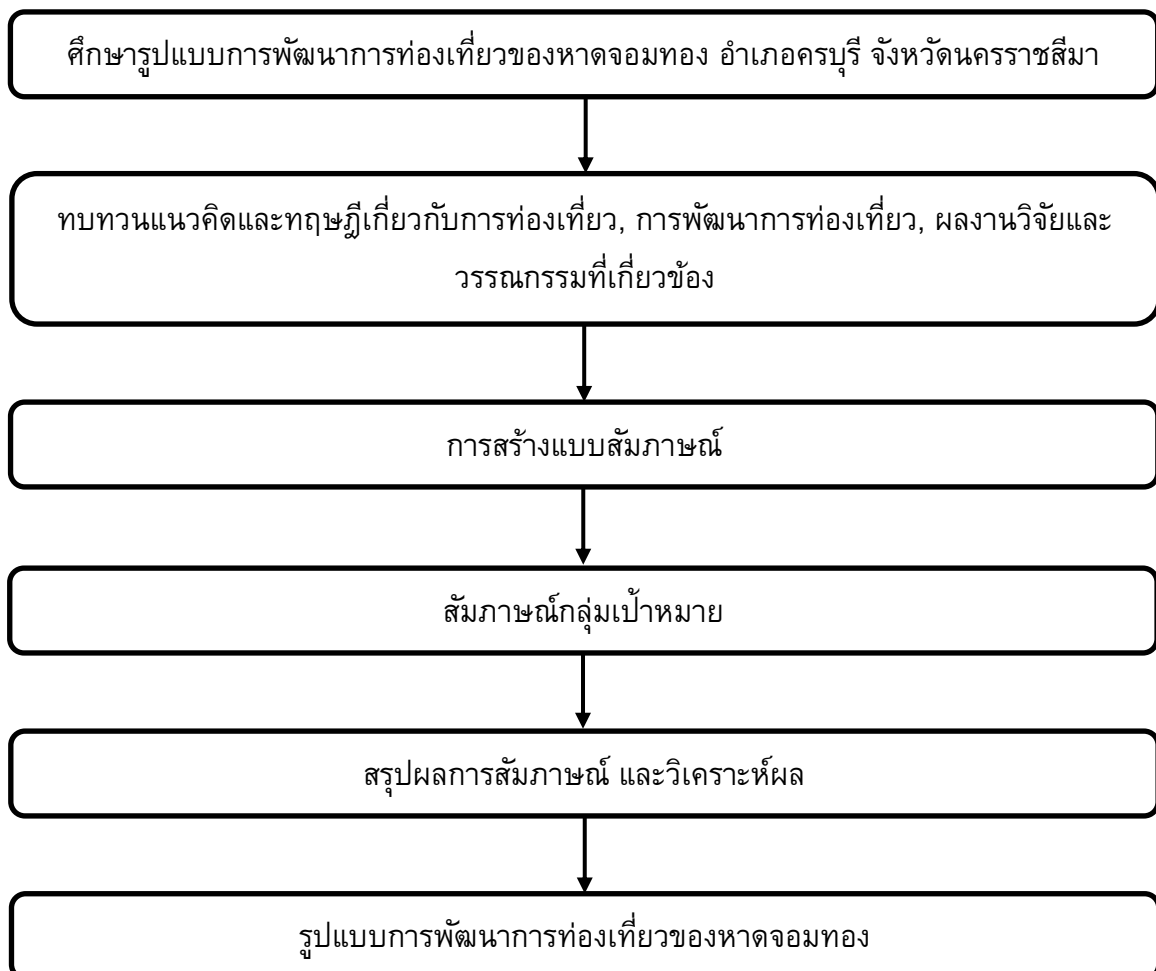
แนวคิดและทฤษฎี

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและ

ก่อให้เกิดความสุขใจ และไม่ได้มีจุดประสงค์อื่น (อาภาวดี ทับสิริรักษ์, 2555, หน้า 55) การท่องเที่ยวมีหลายประเภทได้แก่การท่องเที่ยวในประเทศ, การท่องเที่ยวของชาวต่างชาติหรือการท่องเที่ยวขาเข้า, การท่องเที่ยวนอกประเทศ หรือการท่องเที่ยวขาออก, การท่องเที่ยวภายในเป็นการรวมกันของการท่องเที่ยวในประเทศและการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ, การท่องเที่ยวระหว่างประเทศเป็นการรวมตัวกันของการท่องเที่ยวขาเข้าและขาออก (Vanhove, N.,2018,p7) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประเภทหนึ่ง ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจ ให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงดงาม ตามสภาพธรรมชาติความแปลกตาของสภาพธรรมชาติสำคัญทาง ธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้ ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น (กรมการท่องเที่ยว, 2557) เราสามารถกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยว ด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และมีประสบการณ์ร่วมกันโดยปรกตินุษย์เรานั้นมักจะจดจำในสิ่งที่ได้สัมผัส และลงมือปฏิบัติได้ดีกว่า การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และแฝงด้วยอารมณ์ขัน จะทำให้เกิดความทรงจำอันดี (แก้วตาม่วงเกษม, 2558) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด สร้างความยั่งยืนที่ดีทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนที่ให้บริการ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของคนในท้องถิ่นที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อชีวิตของพวกเขา ส่งเสริมการเคารพ ให้ความร่วมมือระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นใจในท้องถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นแรงผลักดันให้ประเทศกำลังพัฒนา มีการเร่งพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศและนักท่องเที่ยวเมื่อเข้ามาท่องเที่ยว จะช่วยให้เศรษฐกิจในประเทศดีขึ้น การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่ดีจะช่วยในการกระจายการรับรู้ของผู้คนหรือนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวจะช่วยรักษาและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้ โดยการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมความสะอาดให้แก่นักท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและความเป็นผู้นำทางการเมืองที่แข็งแกร่ง การบรรลุการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความต้องการ การติดตามผลกระทบที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพและมาตรการป้องกันที่จำเป็น (Atta, I., 2018) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทุกรูปแบบอย่างมีมาตรฐาน โดยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบ เสริมสร้าง พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวและบริการ ให้ครอบคลุมทุกรูปแบบ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับระบบ ขนส่งสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ปรับปรุงป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ให้เป็น

มาตรฐานเดียวกัน จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกแหล่ง พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เช่น กล้องวงจรปิด เครื่องแปลภาษา การติดตั้งไฟในสถานที่ท่องเที่ยว อุปกรณ์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมสุขอนามัย ในแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสุขาสาธารณะ การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้อง กับมาตรฐานสากล และเพียงพอต่อความต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวสนับสนุนบุคลากรให้มีสมรรถนะ ชั้นพื้นฐานตามตำแหน่งงาน และได้รับการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานสากลให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2559)

ขั้นตอนการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.เจ้าหน้าที่ของเขตการจัดการอุทยานแห่งชาติทับลานที่ 5 (หาดจอมทอง)	25	3
2. หน่วยงานท้องถิ่น ตำบลจระเข้หิน อำเภอครบุรี	30	3
3. นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวหาดจอมทอง โดยใช้สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวรายวันของอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งหมด ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2561(สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2561)	877	17
4. ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้หาดจอมทอง	412	5
5. ผู้ค้าขายในเขตหาดจอมทอง	26	8
รวม	1,370	36

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง : Purposeful Random Sampling (Miles, M. B. and Huberman, A. M.,1994)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) หรือแบบรายบุคคลสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) โดยใช้คำถามลักษณะปลายเปิด ภายใต้กรอบแนวคิดที่มีการกำหนดแนวคำถาม (Interview Guide) ไว้ล่วงหน้า นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ (Content Analysis) เรียบเรียง จับประเด็นที่สำคัญ สรุปผลรวมของความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

1.รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของหาดจอมทอง ณ ปัจจุบัน เน้นกิจกรรมที่อนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ก่อกมลภาวะต่อน้ำในเขื่อนมูลบนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่กิจกรรมการเล่นน้ำที่ชายหาด เรือถีบ ห่วงยาง ไม่มีอุปกรณ์การเล่นน้ำที่มีการใช้พลังงานเชื้อเพลิง

2. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุด ในด้านการท่องเที่ยวของหาดจอมทองได้แก่ถนนเข้ามาที่หาดจอมทองชำรุดและแคบ เจ้าหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวมีน้อย มีข้อจำกัดกฎระเบียบกิจกรรมและอุปกรณ์การเล่นน้ำ ไม่มีสินค้าของที่ระลึกที่เป็นชื่อของหาดจอมทอง ไม่มีระบบไฟฟ้า ระบบประปา ไม่มี

ที่พักรับบริการนักท่องเที่ยว เป็นพื้นที่ทับซ้อนมีหน่วยงานราชการหลายหน่วยงานมาดูแล เกิดช่องว่างระหว่างการสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

3. แนวทางการพัฒนาหาดจอมทองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมของนักท่องเที่ยวได้แก่ พัฒนาปรับปรุงถนนให้เดินทางได้สะดวก มีระบบไฟฟ้า มีระบบประปา มีเจ้าหน้าที่และที่พักรับบริการนักท่องเที่ยว ควบคุมคุณภาพและราคาอาหารที่จำหน่าย มีสินค้าของที่ระลึกเป็นชื่อของหาดจอมทอง การปรับปรุงวิวัฒนาการรอบหาดจอมทอง การร่วมมือกันทุกภาคส่วนในการพัฒนา ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหาดจอมทอง

การอภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของหาดจอมทอง ณ ปัจจุบันจะเป็นการเน้นกิจกรรมที่อนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ก่อกมลภาวะต่อน้ำในเขื่อนมูลบนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับกรมการท่องเที่ยว (2557) ที่กล่าวไว้ว่าแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ทางเขตการจัดการอุทยานแห่งชาติทับลานที่ 5 (หาดจอมทอง) เน้นการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ กิจกรรมเล่นน้ำที่ชายหาด อุปกรณ์การเล่นน้ำที่ไม่ได้ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง มีร้านอาหารไว้บริการ มีอาหารไม่แพง อาหารที่สะอาด มีที่นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว ที่อยู่ติดชายหาด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วารินทร์ มัชฌมบุรุษ (2561) กล่าวไว้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในด้านการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง มีถนนทางเข้ามาที่หาดจอมทอง แคบและชำรุด และบุคลากรอำนวยความสะดวกให้ความรู้หรือเจ้าหน้าที่มีน้อย และการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่ยังไม่ชัดเจน ทำให้เกิดช่องว่าง มีข้อจำกัดกฎระเบียบกิจกรรมและอุปกรณ์การเล่นน้ำ ไม่มีสินค้าของที่ระลึกที่เป็นชื่อของหาดจอมทอง และไม่มีระบบไฟฟ้า ระบบประปา และไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พัก และรถประจำทาง สอดคล้องกับคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (2559) ที่ได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 กล่าวว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกล่าวถึงพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งในการเดินทาง พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การสร้างคุณค่าความเป็นไทยในสินค้าและบริการต่างๆ ผ่านสัญลักษณ์ "Thainess" บนสินค้า ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการใช้เทคโนโลยีในการทำการตลาด ด้วยการส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการทำการตลาด ได้แก่ การร่วมมือกับชุมชนในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการ ทางการท่องเที่ยว และ การทบทวนแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ในปัจจุบัน ส่งเสริม

ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง กำหนดบทบาท และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อระเบียบ ด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความเข้าใจในระเบียบและกฎหมายด้านการท่องเที่ยว

3. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของหาดจอมทอง เพื่อให้เกิดความสมดุล และยั่งยืนในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว การพัฒนาสินค้าและบริการของหาดจอมทอง ให้มีมาตรฐาน มีการประชุมร่วมกับร้านค้าที่ได้รับอนุญาต ต้องการให้มีการควบคุมราคาให้เท่ากัน โดยการส่งเสริมให้ทางหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งดูแลนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล การพัฒนาสินค้าที่ระลึกให้เป็น Brand ยี่ห้อของหาดจอมทองและมีการประชาสัมพันธ์ให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวหาดจอมทอง และมีการจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนในชุมชน และจิตอาสาเพื่อพัฒนาหาดจอมทอง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (2550) กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพแก่สมาชิกของสังคมอย่างเสมอภาคกัน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องอย่างชาญฉลาด ซึ่งจะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่น ภายใต้อิทธิพลความสามารถ ของธรรมชาติที่จะรองรับได้ และตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และ Atta, I. (2018) กล่าวว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด สร้างความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนที่ให้บริการและ Goswami, M. (2018) กล่าวว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการท่องเที่ยว เมื่อได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง อินเทอร์เน็ต อาหารอร่อย ที่พักนันทนาการบันเทิง การบำรุง การช้อปปิ้งและทุกสิ่งทุกอย่างที่นักท่องเที่ยวต้องการ ทั้งหมดนี้ค้ำประกันถึงปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของพื้นที่ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมผลกระทบทางวัฒนธรรม ผลกระทบต่อผู้คนในพื้นที่นั้น จะรักษาทุกอย่างให้สมดุลด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่แน่นอน และ Atta, I. (2018) กล่าวว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและความเป็นผู้นำทางการเมืองที่แข็งแกร่ง การบรรลุการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องซึ่งต้องการการติดตามผลกระทบที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพและมาตรการป้องกันที่จำเป็น และแก้วตา ม่วงเกษม (2558) กล่าวว่า เราสามารถกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยว ด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และมีประสบการณ์ร่วมกัน ความสำคัญของการสร้างตราสัญลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสื่อความหมายให้คุณค่า เพื่อสร้างการจดจำ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวของหาดจอมทอง อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการฟื้นฟูสภาพภูมิทัศน์ให้มีความสวยงามบริเวณป้ายด้านหน้าทางเข้าหาดจอมทอง และบริเวณด้านหน้าหาดจอมทอง โดยใช้ระบบปั้มน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อให้เกิดความสวยงามรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือน และมีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยหน่วยงานภาครัฐ
2. หน่วยงานภาครัฐควรช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่หลากหลายและสามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้ ได้แก่การประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Social Media โดยมีการร่วมมือกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และการส่งเสริมให้ทางภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในพื้นที่ อำเภอครบุรี ที่สามารถจัดกิจกรรมโครงการ CSR ออกค่ายอาสาพัฒนาการท่องเที่ยวได้ รวมทั้งเป็นผู้สนับสนุนผลักดันให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวและประชาชนสามารถเข้ามาร่วมกิจกรรมในการพัฒนาหาดจอมทองได้
3. ควรมีสินค้าของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์ของหาดจอมทองหรือสัญลักษณ์ร่วมกับเขื่อนมูลบน เพื่อเป็นของฝากของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวที่ได้มาเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว . (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด*. สำนักงานกิจการโรงแรมห้องการค้าการสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- แก้วตา ม่วงเกษม.(2558). *การสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม*. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. โรงแรม วี.ที.เค. พรินดี้ง จำกัด.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. 2559. *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2560 – 2564*. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. สำนักงานกิจการโรงแรมห้องการค้าการสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- วาริษฐ์ มัชฌมบุรุษ. (2561). *รูปแบบการท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2561. จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/รูปแบบการท่องเที่ยว>
- สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว.(2550). *คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ*. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.กรุงเทพฯ.
- อภาวดี ทับสิริกซ์. (2555). *การพัฒนาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชาวจังหวัดชัยภูมิ*. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Atta, I. (2018). *Tourism A Development Driver, A blog about Economics and Economic Development*. สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2561. จาก

<https://economyupdown.blogspot.com/2018/06/tourism-development-driver.html>

Goswami, M. (2018). *What is tourism development Full Time Traveler* สืบค้นเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2561. จาก <https://www.quora.com/What-is-tourism-development#MoreAnswers>.

Guevara, G. 2018. *Travel & Tourism Economic Impact 2018 World*, The Authority on World Travel & Tourism. World Travel & Tourism Council (WTTC). London. United Kingdom.

Miles, M. B. and Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis:An expanded sourcebook*: Sage Publications, Inc.London United Kingdom.

UNWTO. (2018). *Why tourism?:Tourism – an economic and socials phenomenon*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2561. จาก <http://www2.unwto.org/content/why-tourism>.

Vanhove, N. (2018). *The Economics of Tourism Destinations Theory and Practice*. New York: Routledge.